

In de vroegere volkswijk Trastévere staat de oudste Mariakerk van Rome. Het gewelf hoog achter het altaar is een bijzonder mozaïek uit de 13de eeuw: Jezus met Maria naast zich op de troon - zie de voorkant van uw boekje - Hij heeft een arm om haar heen geslagen en beiden - door de verkleining niet te zien hebben een tekst uit het Hooglied in de hand
In die van Jezus: 'Kom, mijn geliefde, naast mij op mijn troon.'
In die van Maria: 'Zijn linkerarm ondersteunt mijn hoofd, zijn rechter omvat mij.'
Het is het oerthema van de eerste lezing op het hoogste nivo: de mens die zich verheugt in een partner, in een 'tegenover', een vis-a-vis, oog in oog: elkaar zien zoals je werkelijk bent, niet zoals je je voordoet, elkaar aanspreken en tevoorschijn roepen.
Het ontroerde me: Jezus de Heer die zó wordt uitgebeeld; die niet in zijn eentje wil zitten op de troon, maar een partner zoekt: naast de Heer de Vrouwe - naast het machtige het moederlijke.
Ik dacht aan even Maxima naast Willem Alexander, het tedere naast het stevige.

Maar laat ik me dan niet leiden door wat me streelt, en niet door de Schriften? Dreig ik de rol van Jezus Christus als enige Heiland en Redder niet uit het oog te verliezen? Het gaat er toch om Hém ruim baan te geven, Hém te volgen op de weg die Hij kiest en niet Hem in te passen - of nog erger: Hem in te klemmen - in wat ík leuk vind? Inderdaad. Wanneer een vrouw, terwijl Jezus aan het spreken is, uitroept 'Zalig de schoot die u gedragen heeft en de borsten waaraan u gedronken hebt', zegt Hij: *Sterker nog, gelukkig diegene die het Woord van God hoort en het bewaart.* Daar gaat het om. Maar dat is nu precies wat Maria gedaan heeft, niets anders - niet enkel lijfelijk ontvangen en koesteren maar open staan met heel je hart, Hem horen, Hem binnen laten komen in je leven en tot rijpheid laten komen en ruim baan geven aan de weg die Hij verkiest te gaan.

Die ontvankelijkheid zien wij gemakkelijk over het hoofd. Wij zeggen bij het zien van onrecht en ellende : 'God, doe er eens wat aan' Maar - zoals onze vroegere ordesmeester Timothy Radcliffe schrijft - *God komt niet als een hemelse interventiemacht; Hij komt als kind tot zijn moeder.* Hij overweldigt ons niet, maar maakt zich afhankelijk van onze instemming.

Jezus zelf maakt zich afhankelijk van de mens die Hem toelaat en de ruimte geeft. Waar men niet gelooft kan Hij niets krachtigs doen En waar een vrouw Hem vol vertrouwen aanraakt trekt het een kracht uit Hem aan. 'Waar is God', vroeg een rabbi. Ze lachten hem uit: 'God is toch overal!?' Nee, zei de rabbi, 'God is daar waar mensen Hem toelaten'. Op de terechte bezorgdheid 'Is Jezus dan niet de enige brug tussen God en mens?' wil ik daarom antwoorden: *Je moet Maria worden om Jezus te ontvangen.*

Met 'Maria worden' bedoel ik: dat haar houding de jouwe wordt.

In de herinneringsbundel van de Lourdesbedevaart dit jaar vanuit deze kerk lees ik:
*Maria leeft in elke kleine mens die niet berust in minachting of onmacht
maar de hoop wakker houdt dat ook een neergeslagen mens recht op zal komen
Maria leeft in elke mens die weigert te verlammen in angst
en durft te geloven in dat woord: 'Vrees niet, met jou wil God iets nieuws beginnen'.*

Maria staat voor geloven met huid en haar, in lijf en leden, in woord en daad
ook als je er zelf aan moet geloven, als de weg van Jezus ánders gaat dan je lief is
- geen succes en aanzien, maar dienende nabijheid en solidariteit;
de ellende van anderen over je heen krijgen,
het uiteindelijk niet zelf redden maar met heel die vracht op je roepen: 'O God ..' -

Aan die weg van Jezus geeft zij ruim baan, tot het uiterste toe
tot waar Hij zichzelf verliest aan ons, tot waar zij Hem verliest aan ons'
Maria staat voor uithouden, blijven vertrouwen en hopen in het donkerste uur
en zo de weg van God naar ons open houden: 'Fiat mihi, laat het gebeuren, *let it be*'.

Die twee dingen - de weg die God baant in Jezus, en die weg open houden -
dat gebeurt bij het bidden van de rozenkrans.

Door keer op keer - als in een soort van mantra - het *Wees gegroet* te herhalen,
breng je jezelf om zo te zeggen in de invloedssfeer van Maria, van haar geloof.
Zij begrijpt en neemt in zich op wat mensen soms moeten doormaken,
maar zij blijft overeind; daarmee helpt zij ons om het uit te houden.
Haar geloof helpt ons om de weg van Jezus, ook waar die pijn doet, toe te laten
gelovend dat het baanbrekend is, toekomst opent.

Zij helpt ons om stil te staan bij 'de geheimen', de belangrijke momenten van Jezus
zijn geboorte en zijn optreden, zijn lijden, sterven en zijn opstanding.
Goed dat er op de hemelse troon naast het machtige het moederlijke zetelt,
naast het inwerkende/baanbrekende het ontvangende/ruim-baan-gevende

Laten ook wij bij haar gaan zitten, in haar invloedssfeer,
en met haar het geheim overwegen van Jezus,
het Leven dat door de dood heen nieuw geboren wordt.
Bidden wij met de engel die haar groette:

*Wees gegroet Maria,
vol van genade,
de Heer is met u,
gij zijt de gezegende onder de vrouwen
en gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot
Heilige Maria, moeder van God
bid voor ons zondaars,
nu en in het uur van onze dood. Amen.*